

РЕШЕНИЕ

№ 302

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Джурковски

Членове: Александър Желязков
Емилия Колева

като разгледа докладваното от Емилия Колева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221000600430 по описа за 2022 година

С присъда от 17.09.2022г. по НОХД № 4271/2020г. Софийски градски съд, НО, 19 състав е признал подсъдимия С. А. В., за виновен в това, че в периода от 15.02.2012г. до 06.03.2013г. включително, в гр.***, при условията на продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК, извършил повече от две деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината - пряк умисъл, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, действайки в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, със седалище и адрес на управление гр.София, бул. „Тотлебен“ № 85- 87, ет.5, посредством фактическите действия на К. Н. Д., с ЕГН: *****, счетоводител във фирма „НД ТРЕЙД“ ООД, е избегнал за дружеството установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери (по смисъла на чл.93, т.14 от НК), на обща стойност 9 818,58 лв., от които 7 606, 00 лв., представляващи дължим данък върху добавената стойност и 2 212, 58 лв., представляващи дължим корпоративен данък по чл.92 от ЗКПО, като при воденето на счетоводството е съставил документи с невярно съдържание - отчетни регистри - дневници за покупките на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, гр.София, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, съгласно чл.124, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.113, ал.1, т.3 от ППЗДДС, за данъчни периоди 17.02.2012 - 29.02.2012г. и 01.05.2012г. - 31.05.2012г., в които по общо 3 броя данъчни фактури е отразил доставки с право на пълен данъчен кредит, без да са налице

доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС, и е потвърдил неистина в подадени пред ТД на НАП - гр.София, офис „Красно село“ декларации: в Справки-декларации, които се изискват по силата на чл.125, ал.1 от ЗДДС и чл.116, ал.1 от ППЗДДС, пред ТД на НАП - гр.София, офис „Красно село“, за данъчните периоди съответно от 17.02.2012г. до 29.02.2012г. и от 01.05.2012г.- до 31.05.2012г. за „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, гр.София, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, и така е приспаднал неследващ се данъчен кредит в общ размер на 7 606, 00 лв. и в Годишна данъчна декларация, която се изисква по силата на чл.92 от ЗКПО - за данъчния финансов резултат и дължимия корпоративен данък за 2012г. на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, гр.София, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, пред ТД на НАП-София, офис „Красно село“, в която не декларирал дължим корпоративен данък в размер на 2 212, 58 лв., като деянията са извършени, както следва:

През данъчен период 17.02.2012г. - 29.02.2012г., в гр.***, действайки в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, със седалище и адрес на управление - гр.София, бул.,„Тотлебен“ № 85-87, ет.5, посредством фактическите действия на К. Н. Д., с ЕГН: *****, счетоводител във фирма „НД ТРЕЙД“ ООД, е съставил документ с невярно съдържание - Дневник за покупките на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД-гр.София, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, за данъчен период: 17.02.2012 г.- 29.02.2012г., в който е отразил две данъчни фактури по доставки с право на пълен данъчен кредит, без да са налице доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС, с посочени доставчици- „ПРО- ЕВРОКОНСУЛТ“ ООД, с ЕИК: 201470453 и „ДИАЛ ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ООД, с ЕИК: 201452949, с номера на фактури, както следва:

- На 15.02.2012г. в гр.***, действайки в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, със седалище и адрес на управление - гр.София, бул.,„Тотлебен“ № 85-87, ет.5, посредством фактическите действия на К. Н. Д., с ЕГН: *****, счетоводител във фирма „НД ТРЕЙД“ ООД, е декларирал по Фактура № 0000000011/15.02.2012г. с издател дружество „ПРО-ЕВРОКОНСУЛТ“ ООД, с ЕИК: 201470453, доставка с основание „услуга“ при данъчна основа 7 830, 00 лв. и начислен ДДС в размер на 1 566,00 лв. без да е налице доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС;
- На 17.02.2012г., в гр.***, действайки в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, със седалище и адрес на управление - гр.София, бул.,„Тотлебен“ № 85-87, ет.5, посредством фактическите действия на К. Н. Д., с ЕГН *****, счетоводител във фирма „НД ТРЕЙД“ ООД е декларирал по Фактура № 000000008/17.02.2012г. с издател дружество „ДИАЛ ТРЕЙД КЪМПАНИ“ ООД, с ЕИК: 201452949, доставка с основание „услуга“ при данъчна основа от 10 200, 00лв. и начислен ДДС - в размер на 2 040,00 лв., без да е налице доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС и на 14.03.2012г. в гр. ***, действайки в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, със седалище и адрес на управление - гр.София, бул.,„Тотлебен“ № 85-87, ет.5, посредством фактическите действия на К. Н. Д., с ЕГН: *****,

счетоводител във фирма „НД ТРЕЙД“ ООД е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери 3 606,00 лв., като в подадената пред ТД на НАП - гр.София, офис „Красно село“ Справка-декларация по ЗДДС, вх. № 22021174764/ 14.03.2012г., за данъчен период 17.02.2012г. - 29.02.2012г., е потвърдил неистина в раздел „Б“ от декларацията относно размера на получените доставки и на начислен ДДС по доставките с право на пълен данъчен кредит в размер на 1 240, 21 лв., при действително установен размер от 4 846,21 лв. и така е променил резултата за периода, като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне в размер на 1 240, 21 лв., вместо действително установеният 4 846, 21 лв. и така е приспаднал неследващ се данъчен кредит в размер на 3 606, 00 лв.,

2. През данъчен период: от 01.05.2012г. до 31.05.2012г., в гр.***, действайки в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, със седалище и адрес на управление - гр.София, бул.,Тотлебен“ № 85-87, ет.5, посредством фактическите действия на К. Н. Д., с ЕГН: *****, счетоводител във фирма „НД ТРЕЙД“ ООД е съставил документ с невярно съдържание - Дневник за покупките на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД - гр.София, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, за данъчен период 01.05.2012г.- 31.05.2012г., в който е отразил данъчна фактура по доставка с право на пълен данъчен кредит, без да е налице доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС, с посочен доставчик „ПРО- ЕВРОКОНСУЛТ“ ООД, с ЕИК: 201470453, с номер на фактурата, както следва:

2.1. На 14.05.2012г., в гр.***, действайки в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, със седалище и адрес на управление гр. София, бул.,Тотлебен“ № 85-87, ет.5, посредством фактическите действия на К. Н. Д., с ЕГН: *****, счетоводител във фирма „НД ТРЕЙД“ ООД е декларирал по Фактура № 0000000026/14.05.2012г. с издател дружество „ПРО-ЕВРОКОНСУЛТ“ ООД, с ЕИК: 201470453, доставка с основание „услуга“ при данъчна основа 20 000, 00 лв. и начислен ДДС в размер на 4 000, 00 лв. без да е налице доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС, и на 14.06.2012г., в гр.***, действайки в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.,Тотлебен“ № 85-87, ет.5, посредством фактическите действия на К. Н. Д., с ЕГН: *****, счетоводител във фирма „НД ТРЕЙД“ ООД е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери - 4 000, 00 лв., като в подадената пред ТД на НАП - гр.София, офис „Красно село“ Справка-декларация по ЗДДС, вх.№ 22021190968/14.06.2012г. за данъчен период 01.05.2012г.- 31.05.2012г., е потвърдил неистина в раздел „Б“ от декларацията относно размера на получените доставки и на начислен ДДС по доставките с право на пълен данъчен кредит в размер на 4 000, 00 лв. при действително установен 4 095, 88 лв., и така е променил резултата за периода, като в раздел „В“ е декларирал ДДС за внасяне в размер на 95, 88 лв. вместо действително установеният 4 095, 88 лв., и така е приспаднал неследващ се данъчен кредит в размер на 4 000, 00 лв.

3. И на 06.03.2013г., в гр.***, действайки в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, със седалище и адрес на управление - гр.София, бул.,Тотлебен“ № 85-87, ет.5, посредством фактическите действия на К. Н. Д., с ЕГН: *****, счетоводител във фирма „НД ТРЕЙД“ ООД е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в размер на 2 212,58 лв. представляващи дължим корпоративен данък за финансовата 2012г. за „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, със седалище и адрес на управление - гр.София, бул.,Тотлебен“ № 85-87, ет.5, като в подадена пред ТД на НАП - София, офис „Красно село“ Годишната данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО, с вх. № 2202И0028648/06.03.2013г. за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за 2012г. на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, е потвърдил неистина относно размера на облагаемата печалба, като в Част VI, т.3.1. вместо действително установената печалба в размер на 35 153, 73 лв. е декларираше печалба в размер на 13 027, 85 лв. и е променил резултата за финансовата година, като е декларираше корпоративен данък за внасяне в размер на 1 302, 79 лв. вместо действително установения корпоративен данък за внасяне в размер на 3 515, 37 лв. като с деянието са укривани данъчни задължения в размер на 2 212, 58 лв., като до приключване на съдебното следствие в първоинстанционния съд неплатеното данъчно задължение е внесено в бюджета с лихвите - престъпление по чл.255, ал.4, вр. ал.1, т.2, пр.1, т.6 и т.7, вр. с чл.26, ал.1 от НК, при което и на основание чл.78а, ал.1 от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание в „глоба“ размер 2 000 лева.

На основание чл.189, ал.3 от НПК съдът е осъдил подсъдимия да заплати сторените по делото в досъдебното производство разноски в размер от 402,20.

За проверка на присъдата в законния срок е постъпила **въззивна жалба** подсъдимия С. В.. Прави се искане присъдата да бъде отменена като неправилна и незаконосъобразна. Счита, че след възстановяване на инкриминираната сума съдът е следвало да преквалифицира деянието по чл.255, ал.4 от НК и да приложи института на давността.

С въззивната жалба не се сочат и представят доказателства, не се правят доказателствени искания.

В закрито заседание по реда на чл.327 и сл. от НПК САС не е намерил необходимост за събиране на други доказателствени материали.

Представляващият САП прокурор в пледоарията си по същество пред въззивния съд, взема становище, че жалбата е основателна. Поддържа, че давността за наказателно преследване е изтекла по отношение на привилегираният състав на данъчно престъпление. Счита, че следва да намери приложение чл.80, ал.1, т.5 от НК, тъй като е

изтекла абсолютната давност. Моли да бъде отменена присъдата на СГС, с която подсъдимият е признат за виновен и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева.

В съдебно заседание пред въззивния съд защитникът на подсъдимия В. - адв.Д. В., поддържа жалбата, като счита, че е нарушен закона. Сочи, че давността е изтекла м.септември 2020г., тъй като абсолютната давност е седем години и половина. Оспорва съображенията на СГС в обратния смисъл. Моли да бъде отменено наложеното на подсъдимия наказание. Алтернативно поддържа искането си за пълното му оправдаване.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като прецени изложените във въззивната жалба доводи и след като провери изцяло правилността на атакувания съдебен акт в съответствие с изискванията на чл.313 и чл.314, ал.1 от НПК, намери следното:

Първоинстанционният съд е изпълнил своето задължение за разкриване на обективната истина, като е събрал всички относими и необходими доказателствени материали, анализирал ги е обстойно и изчерпателно, както поотделно, така и в тяхната съвкупност и е изложил подробни и убедителни аргументи защо кредитира едни доказателства и не дава вяра на други. Съдебното заседание е протекло в рамките на особено производство - съкратено съдебно следствие по реда на чл.371, т.1 НПК, в хода на което на основание чл.283, вр.чл.373 от НПК са приобщени чрез прочитането им протоколите за разпит на свидетелите А. В., Д. Д., И. Б., К. Д., Д. В., Ю. И., С. М., Д. Д., М. С., А. З., С. Д., В. Б., Я. Р., И. П., Т. Д., А. Н., М. П., Е. М. и Н. Д. и заключенията на вещите лица Е. М. и Е. М.. Непосредствено пред съда е извършен разпит единствено на свидетелите К. Д. и Д. В. /И./ и са изслушани обясненията на подсъдимия. Приобщени са по реда на чл.283 от НПК множеството писмени доказателства, вкл. ревизионните актове, ревизионни доклади и приложените към тях документи.

След обстойна проверка на така осъществената от СГС процесуална дейност, настоящият състав намира, че правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е приложил тази диференцирана процедура, спазвайки правилата на чл.372, ал.3 и чл.373, ал.1 НПК. Той е съобразил искането на подсъдимия и неговия защитник, съответно е взел становище на прокурора, и правилно е установил че така приобщените действия по разследването са извършени при условията и по реда на НПК. По тези съображения във връзка с приложението на процесуалния закон, и след извършен собствен внимателен анализ на приобщената немалка по обем доказателствена съвкупност, САС прие за правилно установена **фактическата обстановка** по делото, както следва:

Дружество „БСС Адвертайзинг“ ЕООД е вписано в търговския регистър на Агенцията по вписванията на 09.02.2012г. със седалище и адрес на управление - гр.София, общ.Столична, Красно село, 1612, ул.,„Тотлебен“ 85-87, ет.5. Едноличен собственик на капитала и управител на дружеството е А. С. В., с ЕГН *****.

Фирмата е регистрирана по реда на ДОПК в ТД на НАП - гр.София, офис „Красно село“ с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, както и по ЗДДС, считано от 17.02.2012г.

Основен предмет на дейност на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД е: консултации по маркетинг и мениджмънт, представителство, посредничество и агентство на български и чуждестранни физически и юридически лица в страната и в чужбина, планиране и организиране на събития и промоции, видео, аудио и печатна продукция, както и всяка друга дейност, незабранена от закона.

Дружеството е с офис, находящ се в гр. София, ул. „Латинка“ № 21, който е собственост на А. С. В..

Фирмата имала назначени на трудов договор служители и двама пълномощници - С. А. В. и Ю. И. И.. С. В. бил син на управителя и едноличен собственик на капитала - А. С. С. В. имал издадено нотариално заверено генерално пълномощно да извършва действия от името и за сметка на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД.

Ю. И. бил служител по трудов договор в „БСС Адвертайзинг“ ЕООД от 20.04.2012г. до 22.06.2012г., на длъжност „Финансов мениджър“. Пълномощното, с което същият бил упълномощен, включвало правата единствено да представлява фирмата пред „УниКредитБулбанк“ АД. Поради тази причина Ю. И. нямал отношение към сключваните от дружеството сделки и тяхното счетоводно удостоверяване, нямал и представа за детайлите, свързани с поемането и реализирането на договорни ангажменти с различните търговски дружества и „БСС Адвертайзинг“ ЕООД.

Цялостното ръководство, управление и търговска дейност от името и за сметка „БСС Адвертайзинг“ ЕООД през инкриминирания период 2012 - 2013г. било осъществявано не от А. В., а от подс.С. В..

В изпълнение на своята функция по ръководство на търговската дейност на дружеството С. В. се срещал с партньори на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с които водил преговори и сключвал сделки за покупка или продажба на различни стоки и услуги. Единствен той се разпореждал с открита през месец февруари 2012г. банкова сметка на дружеството, както и той давал нареждания за плащане .

В резултат ежедневната си ръководна дейност С. А. В. имал ясна и изчерпателна представа за търговските дела на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, за начина на сключваните сделки, документите които ги съпътстват и отразяват, за стопанските и финансови резултати, които постига дружеството.

Подс.С. В. съставял необходимите за дружеството документи, както и след получаване на документи по повод стопанския оборот те били предоставяни от него, а в някои случаи и от св.Д. В., за осчетоводяване, респ. отразяване в дневниците за покупки и продажби на дружеството, въз основа на които се изготвяла и подавала пред данъчната администрация информацията, задължителна съгласно изискванията на данъчното законодателство.

През инкриминирания период, „БСС Адвертайзинг“ ЕООД било обслужвано счетоводно от следните счетоводни къщи:

За времето от 10.02.2012г. до 01.05.2012г. - от счетоводна къща „Ним Консултинг“ ООД,

представявана от М. К. Д.. Същата обслужвала счетоводно „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, съгласно Договор за счетоводно обслужване от 10.02.2012г.

За времето от 01.05.2012г. до м. 01.2014г. „БСС Адвертайзинг“ ЕООД било обслужвано счетоводно от Счетоводна къща „НД ТРЕЙД“ ООД, с ЕИК: 130839112. Управители и съдружници в счетоводната къща били Н. К. Д. и Д. М. Ц..

Реално дейността на двете счетоводни къщи се упражнявала от св.К. Н. Д., майка на св.Н. К. Д. и М. К. Д..

Св.К. Д. водила изцяло счетоводството на БСС Адвертайзинг“ ЕООД, вкл. и подавала данъчните декларации, като същите били одобрявани от подсъдимия.

Един от основните клиенти на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД бил „БМВ Фертрийбс ГМБХ“ - клон България. Между тях имало подписан рамков договор с предмет - рекламно обслужване на марката „БМВ“ на територията на Република България, включително изработване на маркетингова стратегия и планове и организация на събитие - маркетингови или PR, консултации и планиране на мероприятия с рекламна цел, творчески услуги, разработка, координация и изпълнение, дизайн, адаптация, предпечат и изработка на всякакви видове рекламни материали и други материали, проектиране и изработка на рекламни и други конструкции. Конкретните параметри на всяко задание, цена и начин на плащане, разходи за конкретното задание, специфични изисквания и др. се определяли за всеки отделен случай с анекс. Договорът е с дата 12.01.2012г. и имал срок на действие до 31.12.2012г.

Изпълнението на този договор съставлявало основна дейност на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД през 2012г. В съответствие с поетите ангажименти, „БСС Адвертайзинг“ ЕООД в качеството на доставчик и изпълнител фактурирало изпълнените дейности, които възложителят му заплащал по банков път. От счетоводна страна, за процесното дружество възниквало задължение да начисли и внесе ДДС.

Подсъдимият знаел механизма на счетоводното отчитане на първичната документация, както и за законовите изисквания за декларирането им пред данъчната администрация.

В два от данъчните периоди, а именно: 17-29.02.2012г. и 01- 31.05.2012г., подсъдимият С. В. взел решение да намали (неутрализира) данъчните задължения на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, като декларира в подаваните пред ТД на НАП месечни СД по ЗДДС несъществуващи покупки, даващи право на ползване на данъчен кредит.

Подс.С. В. решил да използва фактури, удостоверяващи сключени сделки от „БСС Адвертайзинг“ ЕООД с фирми, които не развивали реална търговка дейност и не притежавали производствен, технически и кадрови капацитет да изпълнят фактурираната услуга.

Първата фактура № 11/15.02.2012г. била с вписан доставчик- „Про-Евроконсулт“ ООД и получател „БСС Адвертайзинг“ ЕООД за „Услуга“, с данъчна основа 7 830,00 лв. и начислен ДДС 1 566, 00 лв., а основание на услугата - „Комисион за мероприятие ДМОЛ“. За

съставител на същата и МОЛ на доставчика фигурирала С. М. - управител на „Про-Евроконсулт“ ООД, а за получател - А. В. - управител на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД.

Съгласно съставен Комисионен договор с дата от 15.02.2012г. между „БСС Адвертайзинг“ ЕООД и „Про-Евроконсулт“ ООД, първата страна - комитент възлага на комисионера „Про-Евроконсулт“ ЕООД да извърши от свое име и за сметка на комитента следното мероприятие: „Събитие Новото БМВ серия 3“ в ДЪМОЛ в гр.София за сумата от 7 830, 00 лв. Поръчката следвало да бъде изпълнена на 16.02.2012г., съгласно изискванията на комитента, а отчетът да бъде даден до 20.02.2012г. Подписано било възлагателно писмо с дата 14.02.2012г. между „БСС Адвертайзинг“ ЕООД и „Про-Евроконсулт“ ООД, за предаване на „Параметри за изготвяне на цялостен проект по предварително зададени параметри, тип презентация – „БМВ Събитие за употребявани автомобили“. На 20.02.2012г. бил изготвен отчет от 20.02.2012г. между „БСС Адвертайзинг“ ЕООД и „Про-Евроконсулт“ ООД за отчитане на извършена дейност - Изготвяне на цялостна концепция, тип презентация за проект „БМВ Събитие за употребявани автомобили, по предварително зададени параметри“.

Втората фактура била № 08/17.02.2012г., с вписан с доставчик „Диал Трейд Къмпани“ ООД и вид на доставката „услуга“ с данъчна основа 10 200, 00 лв. и начислено ДДС 2 040,00 лв., общо 12 240, 00 лв., с получател на услугата „БСС Адвертайзинг“ ЕООД.

Съгласно съставен Комисионен договор между „БСС Адвертайзинг“ ЕООД (Комитент) и „Диал Трейд Къмпани“ ООД (Комисионер), от 01.02.2012г. първото дружество възлагало на второто дружество да извърши от свое име и за сметка на комитента мероприятие: „Събитие „Новото БМВ серия 3“ в МОЛ Сердика - гр.София срещу възнаграждение в размер на 10 200лв. Поръчката трябвало да се изпълни при спазване изискванията на комитента съгласно спецификации до 16.02.2012г., а отчетът по нея трябвало да бъде даден до 17.02.2012г. Бил съставен проект „Събитие новото БМВ серия 3“ в МОЛ Сердика тип презентация и проект със снимки. С дата 14.02.2012г. бил съставен приемо - предавателен протокол от 14.02.2012г. между „БСС Адвертайзинг“ ЕООД и „Диал Трейд Къмпани“ ООД, за предаване на материали - дъбов паркет, лисни, винилово платно, бял плат, дървени плоскости, винили за скеле. С дата 17.02.2012г. бил съставен приемо - предавателен протокол от 17.02.2012г. между „БСС Адвертайзинг“ ЕООД и „Диал Трейд Къмпани“ ООД за извършена дейност - Осъществяване на мероприятие „Събитие новото БМВ серия 3“ в МОЛ Сердика, по зададени параметри, съгласно проекта.

„Про-Евроконсулт“ ООД и „Диал Трейд Къмпани“ ООД не са поемали и осъществявали изпълнение на вписаните в документите услуги; фактурите не отразяват реални сделки.

Подс.С. В., макар да бил наясно с горните обстоятелства и че отразеното по тези две фактури не съответства на обективната действителност и не съществуват реални търговски отношения, че не е настъпило данъчно събитие и няма доставки по посочените две фактури предоставил последните на св.К. Д., за да ги отрази счетоводно и в СД-ДДС за месец февруари 2012г. и в Дневника за покупки. Това и било направено от св.Д., като в Дневника за покупки на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД за период м.02.2012 г. били вписани Фактура №

11/15.02.2012г. с доставчик „Про-Евроконсулт“ ООД за услуга с данъчна основа 7 830 лв. и начислен ДДС 1 566 лв., общо - 9 396 лв. и фактура № 08/17.02.2012г., с вписан доставчик „Диал Трейд Къмпани“ ООД и вид на доставката „услуга“ с данъчна основа 10 200, 00 лв. и начислено ДДС 2 040,00 лв., общо 12 240,00 лв.

Тази информация била отразена от св.Д. и в СД-ДДС за м. февруари 2012г., с което без основание е ползван данъчен кредит от 3 606 лв., като декларираната сума била ДДС за внасяне 1 124,21 лв., вместо действителните 4 846,21 лв.

Свидетелката Д. уведомила подс.С. В. за размера на данъчното задължение и данък за внасяне за м.02.2012г. от 1 240,21 лева и на 14.03.2012г. подала по електронен път СД-ДДС за дружеството.

На 14.03.2012г. подсъдимият С. наредил плащане в полза на НАП на декларираният ДДС от 1 240,21 лева.

Подс.С. В. през данъчен период 01-31.05.2012г. отново решил да използва фактура, удостоверяваща сключена сделка от „БСС Адвертайзинг“ ЕООД с „Про-Евроконсулт“ ООД, дружество, което не развивало реална търговка дейност, без производствен, технически и кадрови капацитет да изпълни вписаната услуга. Това била фактура № 26/14.05.2012г. с доставчик „Про евроконсулт“ ООД и получател „БСС Адвертайзинг“ ЕООД с основание „услуга рекламна кампания по договор“, с данъчна основа - 20 000 лв. и начислен ДДС- 4 000лв.

С дата 01.05.2012г. бил съставен Договор с предмет: „БСС Адвертайзинг“ ЕООД възлага на изпълнителя „Про-Евроконсулт“ ООД да извърши рекламна кампания: „Събитие BMW JoyDrive Tour 2012“ на Летище Лесново, срещу сумата от 20 000 лв., което трябва да се заплати по банков път след одобрен отчет. Сроктът на договора бил от 11.05.2012г. до 13.05.2012г. С дата 01.05.2012г. било оформено и възлагателно писмо между „БСС Адвертайзинг“ ЕООД и „Про-Евроконсулт“ ООД за възлагане на „Проект за изготвяне на проект за цялостна концепция и презентация на събитие - BMW JoyDrive Tour 2012“, Летище Лесново, по предварително зададени параметри.

С дата 14.05.2012г. бил съставен отчет между „БСС Адвертайзинг“ ЕООД и „Про-Евроконсулт“ ООД за извършена дейност „Изготвяне на проект за цялостна концепция и презентация на събитие- BMW JoyDrive Tour 2012“, Летище Лесново, по предварително зададени параметри.

„Про-Евроконсулт“ ООД не осъществило изпълнение на вписаните в документите услуги, а фактурата, на която се явява издател не отразяват реални сделки.

Подс.С. В., макар да бил наясно е горните обстоятелства, и че отразеното по тази фактура обективно не съответства на действителността и не съществуват реални търговски отношения, че не е настъпило данъчно събитие, няма доставка по тази фактура, я предоставил на св.К. Д., за да я отрази счетоводно и в СД- ДДС за месец май 2012г. и в Дневника за покупки.

Това било направено от св.Д., като в Дневника за покупки на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД за период м. 05.2012г. била вписана Фактура № 26/14.05.2012г. с доставчик „Про-Евроконсулт“ ООД за услуга с данъчна основа - 20 000 лв. и начислен ДДС - 4 000 лв., общо 24 000 лв.

Тази информация била отразена от св.Д. и в СД-ДДС за м.май 2012г., с което без основание е ползван данъчен кредит от 4 000 лв., като декларираната сума ДДС за внасяне била 95,88 лв., вместо действителните 4 095,88 лв.

Свидетелката Д. уведомила подс.С. В. за размера на данъчното задължение и данък за внасяне за м.05.2012г. от 95,88 лева и на 14.06.2012г. подала по електронен път СД-ДДС за дружеството.

На 14.06.2012г. подсъдимият С. наредил плащане в полза на НАП на декларираният ДДС от 95,88 лева.

Като счетоводител К. Д. нямала ангажименти към оперативното ръководство и не участвала в договарянето, изпълнението и разплащането на сделките на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, което е реализирано от подс.С..

Така чрез фактическите действия на св.К. Д., подс.С. В. съставил документи с невярно съдържание -Дневници за покупки на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД и потвърдил неистина в СД-ДДС за месеците февруари и май 2012г. и неправомерно приспаднал данъчен кредит в посочените размери.

Резултатът от включването на фактурите от „Про евроконсулт“ООД и „Диал трейд къмпани“ ООД в счетоводните регистри на „БСС Адвертайзинг ЕООД дало отражение на цялостния финансов резултат за 2012г. И това е било известно на подсъдимия, тъй като през следващата 2013 година, данъчно-задълженият субект „БСС Адвертайзинг ЕООД следвало да декларира финансовите си резултати и при печалба да начисли задължителния корпоративен данък по ЗКПО.

Данъчната основа по всяка от фактурите с доставчик „Про евроконсулт“ ООД и „Диал трейд къмпани“ ООД била осчетоводена като разход по сметка № 602 „разход за външни услуги“ : 12 000 лв. + 7 830 + 20 000 лв., а цялата сума от 39 830 лв. била включена в общия годишен размер на сторените разходи на дружеството.

Подсъдимият, чрез действията на св. К. Д., в подадена Годишната данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО, с вх. № 2202И0028648/06.03.2013г. за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък за 2012г. на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, пред ТД на НАП - София, офис „Красно село“ посочил размер на облагаемата печалба, като в Част VI, т.3.1. вместо действително установената печалба в размер на 35 153, 73 лв. е декларирал печалба в размер на 13 027, 85 лв. По този начин променил резултата за финансовата година, като декларирал корпоративен данък за внасяне в размер на 1 302,79 лв., вместо действително дължимия корпоративен данък за внасяне в размер на 3 515, 37 лв.

След извършена ревизия на дружеството за периода 17.02.2012г. - 30.09.2012г. бил издаден ревизионен акт № 2021308840/18.11.13г. В РА и приложените към него документи, е

отразено следното: че се касае за предметна проверка и установяване са задължения по ЗДДС в периода 17.02.12-30.09.12г.; че възражения срещу ревизионния доклад не е имало; че в ревизионното производство не е доказано реалното извършване на доставки от доставчици „Про евроконсулт“ и „Диал трейд къмпани“; че са извършени корекции и е отказано право на данъчен кредит за м. 02 /2012г. в размер 3 606 лв. по ф-ри от посочените две фирми, а в данъчен период м.май/2012г. е отказан данъчен кредит в размер от 4 000 лв. по ф-ра от „Про евроконсулт“. Установено е още, че за м. 2/2012г. за внасяне са 4 846 ,21 лева, а внесени са 1 240 ,21лв, /по СД/; определен е дължим ДДС 3 606 лв. За месец май определен дължим по СД 95, 88 лв. и внесен, като в РА е коригиран за довносяне 4 000лв. и посочени лихви от 1 226,10лв. РА е връчен по реда 29, ал.4 и чл. 30, ал.6 ДОПК - на адрес [***](#). Така по фактурите от „Про евроконсулт“ ООД и „Диал трейд къмпани“ ООД за данъчен период 02/2012г. е отказан данъчен кредит в размер на 3 606 лева, а за данъчен период 05/2012г. е отказан данъчен кредит в размер 4 000 лв.

На 28.08.2014г. е извършено плащане на ТД НАП на дължимите суми по ЗДДС, установени в ревизионното производство.

Избегнатото данъчно задължение по ЗКПО за финансовата 2012г. в размер на 2 212,58 лв. и лихвите, са погасени от подс.С. В. в хода на съдебното производство чрез плащането на 2 994,79 лв. /главница- данък и лихви/.

Според заключението на ССЕ от 19.01.2017г. за данъчен период 17.02. - до 29.02.2012г. е подадена СД с резултат за внасяне 1 240,21 лв., а отразени в дневниците за покупки са фактура № 11/15.02.12г. на стойност 9 393 лв. с доставчик „Про евроконсулт“ и фактура № 8 /17.02.2012г. за 12 240 лева с доставчик „Диал трейд къмпани“. Изведено е, че по тях начисленото ДДС с право приспадане е било съответно 1 566 лв. и 2 040 лева, който обаче не следва да се ползва. Общия непризнат данъчен кредит за м. февруари е 3 606 лева; с тази сума според експерта следва да се коригира декларирания резултат в СД, при което ДДС за внасяне става не първоначално посочените 1 240лв по СД , а увеличен с 3 606 лева - или 4 846,21 лева. Отделно е констатирано, че ДДС по СД в размер на 1 240,21 лв. е внесен ефективно на 14.03.2012г. Вещото лице е посочило, че за данъчен период м. май 01.05.12г. - 31.05.12г. е подадена СД с ДДС за внасяне в размер на 95,88 лв., а в дневника за покупки е отразена ф-ра № 26/14.05.12г. на стойност 24 000 лв. с доставчик „Про евроконсулт“. Изведено е, че по нея начисленото ДДС с право приспадане като данъчен кредит са били 4 000 лева, който обаче не следва да се ползва. Или при непризнат данъчен кредит за м. май в размер на 4 000 лева според вещото лице и с тази сума следва да се коригира декларирания резултат в СД, при което ДДС за внасяне става не първоначалния от 95,88 лв. по СД, а увеличен с 4 000 лева - или 4 095, 88 лв. лева. Констатирано е, че декларирания по СД ДДС 95,88 лв. е внесен ефективно на 14.06.2012г. Отчитайки първоначално декларираните от субекта суми 1 240,21 +95,88 лв., които били внесени, е изведено, че дължимата сума е била в размер на 7 606 лева. Вещото лице е посочило, че непризнаването на данъчен кредит за месеците февруари и май 2012г. води до промяна на данъчните задължения по ЗДДС, които стават за довносяне в размер на 7 606 лева. Отделно, отчитайки че данъчните основи по

фактурите с непризнат данъчен кредит по същите трите фактури е 39 830 лева / 12 000 лв. + 7 830 + 20 000 лв. / и че всяка от тях е осчетоводена като разход по сметка № 602 „разход за външни услуги“ и с нея е намалена печалбата, вещото лице е посочило, че това води и до промяна на данъчните задължения по ЗКПО и е изчислило, че дължимият корпоративен данък е 3 983 лв. / което е 10 процента върху данъчната основа/.

Според второто заключение на в.л. Е. М. корпоративният данък по декларация ЗКПО за финансовата 2012г. е бил 1 302,79 лв. и е погасен на 28.08.2014г., а данъкът за довносяне е 2 212,58 лв., получен след сбируване на данъчните основи на непризнатите фактури, а полученият резултат е приспаднал - изваден от разходите на дружеството, т.к. такива разходи не са правени. След отстраняване на допусната грешка в данъчната основа по третата фактура /вместо действителната основа 20 000 лева е посочена като 4 095,88лв., което е размера на ДДС, се получава дължим ЗКПО за 2012г. в размер на 3 983 лв. / приходи 671800,41лв ; разходи, посочени от дружеството 658 772, 56 лв. по ГДД, от които следва да се приспаднал сбора от данъчните основи, който е 39 830 лева/. Така получените действително направени разходи през 2012г. са в размер от 618 942,56 лв., които следва да се извадят от приходите от 671 800,41лв. и е получена счетоводна печалба от 52 857,78 лв. Това е данъчната основа за облагане с 10 процента корпоративен данък, като дължим е бил 5 285,78 лв. При внесените 1 302,79 лева, данъкът за довносяне е в размер 3 983 лв.

Според заключението на допълнителна ССЕ на в.л. М., извършена след допълнителен анализ на събраните доказателства, по описаните фактури в първоначалното заключение не се доказва наличие на реално извършени доставки. Установено е, че при условие че е издадена фактура и е начислен данък, без извършена доставка, няма основание за ползване на данъчен кредит, съгласно чл.68, ал.1, т.1 във вр. с чл.9 от ЗДДС. Вещото лице, съобразявайки данните по делото и представена справка от НАП за задължения на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД е установило, че за данъчните период няма неизплатени задължения по ДДС – главница и лихви.

Въззивният съд, като втора инстанция по фактите, извърши собствена преценка на всеки от доказателствените източници. Съпоставяйки помежду им съдържанието, достигна до извод за обосноваост на първоинстанционния съдебен акт. На л.8-14 от мотивите към присъдата, първият съд е изложил убедителни и подробни съображения, с които е обосновал фактическите си изводи, и които напълно се споделят от САС. Така по несъмнен начин по делото са установени регистрацията на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД като субект на правото и на данъчни задължения, правомощията на подсъдимия по отношение на това дружество, вкл. обема на права и задължения на други лица към дейността му. Във връзка с управлението на дружеството и съпричастността на подс.С. В. към инкриминираното му деяние, особено информативни са показанията на св.К. Д., която е била лицето, фактически осъществяващо счетоводното обслужване на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД. Правилно първият съд е кредитирал показанията на тази свидетелка като обективни и кореспондиращи на данните, съдържащи се в останалите гласни доказателствени източници, инкорпорирани посредством разпитите на свидетелите Д.В., Д.Д., И. Б., Ю. И., В.Б., Я.Р. и С.Д.. Посочените

свидетели, които са били ангажирани с дейността на фирмата и имат преки впечатления от функционирането ѝ, еднозначно установяват, че „БСС Адвертайзинг“ ЕООД е била ръководена от подсъдимия. От съществено значение във връзка с авторството на деянието са твърденията на Д., Б. и И., че подсъдимият е бил уведомяван за осъществените сделки и за плащанията на фирмата, както и че нарежданията за плащане били следени от него.

По безпротиворечив начин по делото са изяснени и обстоятелствата, свързани с инкриминираните по делото доставки /услуги/ по сключен между „БСС Адвертайзинг“ ЕООД и „БМВ България“ Рамков договор от 12.01.2012г. Във връзка с действителността на тези фактури, съществено доказателствено значение имат показанията на свидетелите Б., И., Р. и Д., които еднопосочно заявяват, че не знаят фирма „БСС Адвертайзинг“ ЕООД да е имала подизпълнители, съответно не са им известни фирмите „Про евроконсулт“ и „Диал трейд къмпани“. Първостепенният съд е подложил на внимателен анализ наличната по делото информация /множество писмени и гласни доказателствени източници/ за евентуална дейност на „Про евроконсулт“ и „Диал трейд къмпани“ по инкриминираните фактури и правилно е достигнал до фактическия извод, че същите нямат такава в изпълнение на задължения към „БСС Адвертайзинг“ ЕООД.

По несъмнен начин по делото е установено, че фактурите, предмет на обвинението, са отразени в счетоводството на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, респ. са включени в СД-ДДС от счетоводителката на дружеството св.Д.. Доказателствените източници са категорични, че същата е извършвала единствено действия по водене на счетоводството на дружеството въз основа на предоставените ѝ първични документи. Тези нейни фактически действия я поставят в положението на посредствен извършител на деянието по чл.255 от НК, както правилно е приел СГС, тъй като подсъдимият е осъществявал неговото управление и е имал цялостна и пълна представа относно сключваните сделки за извършени доставки към дружеството и съпътстващите ги документи.

В мотивите на присъдата си първостепенният съд внимателно е обсъдил доказателствата, от които се установяват действията на подсъдимия по подаване на СД по ДДС и по ЗКПО за „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, както и за извършените плащания към НАП по тези декларации. Внимателно е обоснован и изводът, че разпорежданията с паричните средства на дружеството са се извършвали от подсъдимия. Поради правилността и изчерпателността на тези съображения, въззивната инстанция няма какво повече да добави.

Подобно на СГС настоящият състав на въззивния съд приема като пълни и компетентни изготвените по делото заключения на съдебно-счетоводните експертизи. Същото е обосновано въз основа на всички доказателствата по делото, като е извършен критичен анализ на констатациите в актовете, издадени от данъчната администрация – ревизионен акт и ревизионен доклад. Вещите лица са дали изчерпателни отговори на поставените им задачи. Градският съд се е абстрахирал от тези изводи на в.л. М. по назначената допълнителна ССЕ, които излизат извън пределите на нейната компетентност, какъвто е въпросът относно реалността на сделките по инкриминираните фактури, който е фактически и изцяло в правомощията на съда.

В пледоарията си пред първоинстанционния съд адв.В. оспорва доказаността на механизма на извършване на деянието, респ. неговата обективна и субективна страна. По принцип е вярно, че за ангажиране на наказателната отговорност за престъпление по чл.255 от НК следва да бъдат установени конкретните действия, чрез които деецът е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, както и неговият пряк умисъл. Приобщените по настоящото дело доказателства – посочените по-горе гласни доказателствени средства, както и целият значителен обем от писмени доказателствени средства - справки-декларации по ЗДДС и ГДД, дневници за покупки и продажби, отчети, счетоводни баланси, пълномощни на лица, представлявали дружеството, платежни нареждания и др., както и изготвените на досъдебното производство съдебно-счетоводни експертизи, установяват по един безспорен начин, че подс.В. е имал ясно съзнание, че представя пред данъчен орган – ТД на НАП, документи, обхванати от обективния състав на чл.255, ал.1, т.2 /декларации/ и т.6 /счетоводни документи с невярно съдържание/. Несъмнеността на извода относно авторството и вината на подсъдимия не се компрометира от обстоятелството, че фирмата е била счетоводно обслужвана от професионален счетоводител – св.К. Д.. Същата, разпитана като свидетел по делото, е категорична, че именно подсъдимият ѝ е предоставял първичните счетоводни документи, включени в обхвата на обвинението, а тя в кръга на компетентността си, единствено е била технически изпълнител. Във връзка с авторството на деянието по делото не е спорно, това е заявил и самият подсъдим в обясненията си пред първоинстанционния съд, че в качеството си пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, самостоятелно и пълноправно е осъществявал ръководството и управлението на дружеството, независимо от обстоятелството, че неговият баща е бил собственика му.

Така вярно установените факти по делото са позволили на първия съд да направи и верни правни изводи, свързани с обективната и субективната страна на престъплението по чл.255, ал.4, вр.ал.1, т.2, пр.1, т.6 и т.7, вр.чл.26, ал.1 от НК, за което е признал подсъдимия за виновен, а именно, че за времето от 15.02.2012г. до 06.03.2013г. включително, в гр.София, при условията на продължавано престъпление действайки в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, с ЕИК по БУЛСТАТ 201907846, със седалище и адрес на управление гр.София, бул. „Тотлебен“ № 85-87, ет.5, посредством фактическите действия на К. Н. Д., с ЕГН *****, счетоводител във фирма „НД ТРЕЙД“ ООД, е избегнал за дружеството установяването и плащането на данъчни задължения в големи размери на обща стойност 9 818,58 лв., от които 7 606, 00 лв., представляващи дължим данък върху добавената стойност и 2 212, 58 лв., представляващи дължим корпоративен данък по чл.92 от ЗКПО, като при воденето на счетоводството е съставил документи с невярно съдържание - отчетни регистри - дневници за покупки на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, гр.София, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, съгласно чл.124, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.113, ал.1, т.3 от ППЗДДС, за данъчни периоди 17.02.2012 - 29.02.2012г. и 01.05.2012г. - 31.05.2012г., в които по общо 3 броя данъчни фактури е отразил доставки с право на пълен данъчен кредит, без да са налице доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС, и е потвърдил неистина в подадени пред ТД на НАП - гр.София, офис „Красно село“ декларации: в Справки-декларации, които се изискват по

силата на чл.125, ал.1 от ЗДДС и чл.116, ал.1 от ППЗДДС, пред ТД на НАП - гр.София, офис „Красно село“, за данъчните периоди съответно от 17.02.2012г. до 29.02.2012г. и от 01.05.2012г.- до 31.05.2012г. за „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, гр.София, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, и така е приспаднал наследващ се данъчен кредит в общ размер на 7 606, 00 лв. и в Годишна данъчна декларация, която се изисква по силата на чл.92 от ЗКПО - за данъчния финансов резултат и дължимия корпоративен данък за 2012г. на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, гр.София, с ЕИК по БУЛСТАТ: 201907846, пред ТД на НАП-София, офис „Красно село“, в която не декларирал дължим корпоративен данък в размер на 2 212, 58 лв.

Непосредствен обект на извършената от подсъдимия престъпна дейност са обществените отношения, свързани с нормалното и законосъобразното функциониране на данъчната система на държавата. Чрез инкриминираните в посочената материалноправна разпоредба на чл.255, ал.1 от НК действия пряко се въздейства върху конституционно закрепеното задължение на гражданите да заплащат определените със закони данъци. От своя страна, данъкът представлява публично държавно вземане, установено на базата на задължителност, безвъзмездност и безвъзвратност, като неговото реализиране е гарантирано с държавна принуда. На това публично субективно право на държавата съответства задължението на гражданите, закрепено в чл.60, ал.1 от Конституцията, за заплащане на данъци и такси, установени със закон, съобразно своите доходи и имущество.

Относими към настоящия казус са следните легални понятия от ЗДДС: *„Данък върху добавената стойност“* / дължи се за всяка доставка на стоки или на услуги с място на изпълнение на територията на страната и извършена от данъчнозадължено лице по ЗДДС/, *„Доставка“* /прехвърлянето на собственост върху стока или други вещни права върху стока, извършването на услуга, когато се извършват срещу насрещна престация на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи/, *„Доставчик“* /лицето, което прехвърля собственост върху стока или учредява, или прехвърля други вещни права върху стока, или извършва услуга/, *„Получател“* /лицето, което приема фактически или придобива собствеността върху стоките или други вещни права върху тях, или получава услугите/ и *„Данъчно събитие“* / доставката на стоки или услуги, извършени от данъчнозадължени по ЗДДС лица и с място на изпълнение на територията на страната/.

В качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, регистрирано по ЗДДС юридическо лице, именно подс.В. е адресат и субект на престъплението, за което е привлечен към отговорност. Престъплението на подсъдимия е резултатно, тъй като се е стигнало до неустановяване и неплащане на установени данъчни задължения към държавата. То е довършено чрез потвърждаването на неистина пред органите по приходите в подадените справки-декларации по ЗДДС и ГДД по ЗКПО.

Справката - декларация по ЗДДС за съответния данъчен период е документ, който създава за данъчно-задълженото лице права и задължения. Затова този документ трябва да съдържа вярна информация за дейността на търговския субект, регистриран по ЗДДС, в т.ч. и за осъществяваните през периода сделки. Подсъдимият е имал задължението да подава

периодично - ежемесечно, съгласно разпоредбите на ЗДДС до 14-то число на месеца следващ този, за който се подава, справки-декларации, част към които съгласно разпоредбата на чл.113, ал.1 от Правилника за приложение на ЗДДС (ППЗДДС) са съответните дневници за покупки и продажби на представляваното от него дружество. В тези дневници е следвало да бъдат истинно вписани всички издадени и получени от дружеството фактури за извършени и получени доставки (услуги). Съдържимото се в дневниците е трябвало да се нанесе в кореспондиращ вид в съответните графи (клетки) и раздели на формуляра на справка-декларация. Това задължение произтича от разпоредбите на чл.125, ал.1, ал.3 и ал.5 от ЗДДС (ред. ДВ, бр. 108 от 2006 г.): „(1) За всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл.124... (3) Заедно със справка-декларацията по ал.1 регистрираното лице подава и отчетните регистри по чл.124 за съответния данъчен период. (5) Декларациите по ал.1 и 2 и отчетните регистри по ал.3 се подават до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.“.

Във връзка със съставомерността на престъплението, въз основа на приобщените по делото доказателства безспорно е установено, че фирмата, управлявана от подсъдимия, е страна по привидно сключени сделки с „Про евроконсулт“ ООД и „Диал трейд къмпани“ ООД. Инкриминираните фактури, в които са отразени фирмите на посочените дружества, отразяват неверни обстоятелства, и поради това са документи с невярно съдържание. Включването на тези фактури с невярно съдържание в инкриминираните справки-декларации за ДДС на дружеството, управлявано от подсъдимия, за съответния период, е факт с правно значение в отношенията между данъчнозадълженото лице и данъчната администрация. При обосноваване на правните си изводи във връзка с точното стойностно изражение на тези задължения, правилно първостепенният съд е възприел заключението на съдебно-счетоводната експертиза. Вещото лице е изследвало цялата налична доказателствена съвкупност и след задълбочен анализ, съпоставим и с резултатите от извършената данъчна проверка на дружеството, е установил точния размер на укрития данък по ЗДДС за всеки от случаите, респ. общия такъв за целия инкриминиран период.

На второ място, освен задълженията си като регистриран по ЗДДС данъчен субект, подс.В., в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, е имал и задължението да подава в ТД на НАП годишна данъчна декларация съгласно чл.92, ал.1 от ЗКПО: *„Данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък“* и ал.2 *„Годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция по приходите по регистрацията на данъчно задълженото лице.“*

Съгласно заключението на обсъдената по-горе и правилно приета от първия съд като пълна, обоснована и компетентно изготвена съдебно-счетоводна експертиза, укритият корпоративен данък по ЗКПО в случая е пряко свързан с непризнатите и инкриминирани по отношение на подс.В. като документи с невярно съдържание фактури по фиктивни сделки.

С тях той освен, че е ползвал неправомерно данъчен кредит по ЗДДС, те са довели до промяна на действителния финансов резултат за съответната година, който се е увеличил с размера на данъчната основа по инкриминираните фактури. Така, при установен наследващ се ДДС общо от 7 606 лева, реализираната данъчна печалба е 52 857 е лева, при което полагащият се корпоративен данък е 5 285,78 лева, а разликата за довносяне е 3 983 лева. В случая възникналото за дружеството задължение да декларира в съответната годишна данъчна декларация по ЗКПО не е изпълнено коректно. Така, в качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД, подсъдимият още веднъж е осъществил изпълнителното деяние на чл.255, ал.1 от НК като е избегнал установяване и плащане на данъчно задължение. Деянието е извършено посредством предвидения в т.2, пр.2 от цитираната разпоредба начин, тъй като той е потвърдил неистина в подадена от него Годишна данъчна декларация с вх. № 2202И0028648/06.03.2013г. по чл.92 от ЗКПО за финансовата 2012 относно данъчния финансов резултат, в които включил разходи по ДДС по доставки с начислено ДДС по фактури за сделки, които реално не са извършени.

Правилно първостепенният съд е приел, че данъчните задължения, включени в предмета на обвинението са в „големи размери“, тъй като установеният им общ размер от 9 818,58 лева надхвърля границата от 3 000 лева, посочена като критерий в чл.93, т.14 от НК.

Извършеното от подсъдимия В. правилно е квалифицирано от СГС като продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК, тъй като отделните деяния са извършени през непродължителни периоди от време, при сходна фактическа обстановка, еднородност на вината, осъществяват един и същ състав на престъпление, и последващите се явяват логично и закономерно продължение на предходните по време деяния. Тук следва да бъдат отхвърлени като неоснователни доводите на защитата на подсъдимия, с които се поддържа отсъствието на общност в умысла при осъществяване на двете деяния – съответно по укриването на ДДС и на данък печалба. На първо място, несъмнено периодът от време, в който са извършени, е непродължителен /под една година/. Избягване установяването на данък печалба е изводимо и неразривно свързано от факта на декларирането на неверни по своето съдържание фактури по ДДС. Така второто деяние, това по ЗКПО, се явява извършено и при сходна фактическа обстановка по смисъла на чл.26, ал.1 от НК. Изводът за продължавано престъпление не се компрометира от обстоятелството, че подсъдимият е възстановил дължимото задължение по ЗДДС на 28.08.2014г., респ. преди повдигане на обвинението му за укриване на данък печалба, тъй като осъществените деяния по чл.255, ал.1 от НК се считат довършени с факта на невярното деклариране, което както бе посочено е станало в рамките на годишен период. Отделно от това, изцяло в правомощията на прокуратурата е в кой момент и какви обвинения да повдига против едно лице.

От субективна страна правилно СГС е приел, че подсъдимият е извършил деянието при пряк умысел. В качеството си на пълномощник на „БСС Адвертайзинг“ ЕООД той неминуемо е знаел, съответно съзнавал, че управляваното от него дружество не е извършвало сделките по инкриминираните, включени в справките-декларации /по ЗДДС и по ЗКПО/ фактури. Следва да се отбележи, че се касае за немалка по своя паричен

еквивалент търговска дейност, независимо, че фактурите са само три, поради което и напълно неудачно би било да възникват съмнения относно субективната страна на всяко от деянията. Установено е категорично, че посредственият извършител на престъплението - К. Д., единствено е обслужвала фирмата счетоводно, т.е. била е лице на техническо изпълнение, от което не може да се търси наказателна отговорност. Във връзка с интелектуалния момент, от значение е обстоятелството, че подсъдимият е имал достатъчно опит и житейска зрялост, за да осъзнава, че използването на счетоводни документи с невярно съдържание води до промяна на данъчния резултат. Подавайки пред данъчната администрация инкриминираните справки-декларации и други документи /фактури и дневници/, подсъдимият е избегнал установяване и плащане на данъчни задължения по чл.125 от ЗДДС и по чл.92 от ЗКПО, в посочените по-горе размери, тъй като е променил резултатите за всеки от данъчните периоди. Ето защо, и въззивният съд намира за несъмнено установено по делото, че подсъдимият е желал настъпването на общественотоопасните последици от своето деяние - посоченото избягване на установяването и плащането на дължими от дружеството данъчни задължения.

Жалбата на подс.В. е основателна в частта ѝ, с която се поддържа неправилно приложение на закона за давността.

За да отхвърли направеното в пледоарията на защитата искане за прекратяване на наказателното производство поради изтичане на абсолютната давност, първостепенният съд е приел, че предвидените в разпоредбата на чл.80, ал.1 от НК срокове не са изтекли в хода на досъдебното и съдебно производство, вкл. към момента на постановяване на присъдата. На първо място, СГС е обсъдил хипотезата за прекратяване на производството поради възбуждане на наказателно преследване след изтичане на предвидения в чл.80, ал.1, т.3 от НК, който за така повдигнатото обвинение е десет години, съобразявайки се с обстоятелството, че по отношение на В. са били извършени две отделни привличания в качеството на обвиняем - с постановления от 12.06.2017г. и от 23.10.2018г.

Въззивната инстанция в принципен план се съгласява с разсъжденията на СГС относно приложимостта на чл.80, ал.1 от НК, вкл. относно правомощията на прокурора за квалифициране на престъплението на досъдебната фаза и в частност, за включване в обвинението на допълнително деяние – за избягване установяване и плащане на данъчни задължения по ЗКПО. Единствено неправилен е изводът на първия съд, според който като начален момент при отмерване на давностния срок следва да се счита не датата на извършване на деянията, в случая тази на второто деяние, когато е довършено продължаваното престъпление /06.03.2013г./, а тази, на която е настъпило основанието – плащането, за обосноваване на по-леката наказуемост със съответен по-кратък давностен срок.

В случая е установено, че подс.В. е погасил задължението си към ТД-НАП за неправомерно начислен ДДС на 28.08.2014г., а в хода на първоинстанционното съдебно следствие, на 23.03.2021г., е извършено плащане и на укрития данък по ЗКПО. Така, към 23.03.2021г. цялото неплатено и инкриминирано по делото данъчно задължение е било

внесено в бюджета, заедно с лихвите. Настъпилият нов факт /плащане/ е довел до квалифициране на продължаваната дейност с присъдата на СГС като престъпление по чл.255, ал.4 от НК. Изследвайки въпросите по чл.301, ал.1, т.1 и т.2 от НПК правилно първостепенният съд е преквалифицирал инкриминираното престъпление в по-леко наказуемо, без съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението, но неправилно е отхвърлил претенцията на защитата за прилагане правилата на давността. Противно на прието от СГС, въззивната инстанция счита, че в случая е настъпило основание за погасяване на отговорността на извършителя поради изтичането на давността /в контекста на т.3 на посочената разпоредба – подлежи ли подсъдимия на наказание/, който въпрос се решава с присъдата. Правилно съдът не е прекратил наказателното производство, а е взел отношение по съществуващото обвинение, тъй като първоначалното такова е било за престъпление, за което към момента на постановяване на присъдата абсолютната давност не е била изтекла. Такава обаче, е била настъпила по отношение на деянието, за което В. е бил признат за виновен със съдебния акт – по чл.255, ал.4, вр.ал.1 от НК. За посоченото престъпление законът предвижда наказание до две години лишаване от свобода. При това положение, предвиденият в чл.80, ал.1, т.4 от НК срок за изтичане на давността от пет години, увеличен с една втора съгласно императива на чл.81, ал.3 от НК или общо седем години и половина, е изтекла на 06.09.2020г. Тук следва да се посочи, че началото на давностния срок *следва да се брои от датата на извършване на деянието*, в случая от датата на довършване на продължаваното престъпление – 06.03.2013г., а не от датата на внасяне в бюджета на данъчното задължение заедно с лихвите /23.03.2021г./, както неправилно е приел СГС. След като правилно е приел, че факта на плащането на данъчното задължение в неговата цялост е основание за прилагане на законов текст, предвиждащ смекчена отговорност при наказуемостта, съдът е следвало да приложи и правилата на давността. Съгласно чл.80, ал.1 от НК *наказателното преследване се изключва по давност за определено деяние*, което освен с обективен състав, *винаги се характеризира и с време на извършване*. В присъдата си СГС е посочил като време на извършване на деянието от 15.02.2012г. до 06.03.2013г., поради което и именно датата на довършване на продължаването престъпление е следвало да се вземе като начална такава при изброяване срока на давността. Във връзка с правилата на давността в наказателния кодекс не е предвидена специална уредба за случаи като настоящия, поради което и изводът за началния момент от който следва да започне да тече давностния срок следва да бъде направен по пътя на тълкуване на закона. Аргумент, в подкрепа на претендираното от защитата прилагане на закона за давността и възприето от САС становище, се открива единствено в разпоредбата на чл.35, ал.4 от НПК, според който, когато наказателната отговорност се смекчава поради последващи обстоятелства, това не се взема предвид при определяне на подсъдността.

По изложените съображения САС намира, че правилно СГС е извършил преквалификация на първоначалното обвинение и е счел, че подс.В. е извършил такова по чл.255, ал.4, вр.ал.1, т.2, пр.1, т.6 и т.7, вр.чл.26, ал.1 от НК. Констатацията на настоящия състав, че за посоченото престъпление е изтекла абсолютната давност по чл.80, ал.3 от НК, има за последица ненаказването на дееца. В този смисъл следва да бъде изменена

първоинстанционната присъда, като бъде отменена в частта, с която на основание чл.78а, ал.1 от НК подсъдимият С. А. В. е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание в „глоба“ в размер 2 000 лева, и на основание чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.4 от НК бъде приложен закона за давността и подсъдимия В. не бъде наказан за престъплението, за което е признат за виновен по чл.255, ал.4, вр.ал.1, т.2, пр.1, т.6 и т.7, вр.чл.26, ал.1 от НК.

В останалата част присъдата следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна, вкл. в частта относно разноските, за които е осъден подс.В. при съблюдаване императива на чл.189, ал.3 от НПК.

Воден от горното и на основание чл.337, ал.1, т.5, пр.2 и чл.338 от НПК, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда от 17.09.2022г. по НОХД № 4271/2020г. на Софийски градски съд, НО, 19 състав, като я **ОТМЕНЯ** в частта, с която подсъдимият С. А. В. на основание чл.78а, ал.1 от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер 2 000 лева.

На основание чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.4 от НК ПРИЛАГА ПРАВИЛАТА ЗА ДАВНОСТТА и **НЕ НАКАЗВА** подсъдимия В. за престъплението по чл.255, ал.4, вр.ал.1, т.2, пр.1, т.6 и т.7, вр.чл.26, ал.1 от НК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението подлежи на обжалване и протест пред ВКС в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____